

A Győri Ítéltábla a dr. Németh Imre ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Szalay Péter ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jogok megsértése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. október 11. napján kelt 31.P.20.457/2010/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7., az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Mellőzi azon elsőfokú ítéleti megállapítást, miszerint az alperes 2010. márciusában megjelent „Itt az idő” című választási újságban a „**Helység**”**1-en** is új jövőt kell építeni” című interjúbán a „**Helység**”**1-et** elkerülő út kapcsán tett azon valótlan állításával, mely szerint felperes ahol csak tudta gáncsolta ezt a beruházást, megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát.

Mellőzi az ítélet azon rendelkezését, hogy az ítélet rendelkező részét az alperes jelentesse meg az „A” című napilapban, egyúttal közleményben kérjen elnézést a felperestől.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára 25.000,- (Huszonötezer) forint perköltségben történő, valamint az állam javára 27.000,- (Huszonhétezer) forint feljegyzett illetékben történő marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek mindkét fokú eljárás perköltségeként összesen 40.000,- (Negyvenezer) forintot.

A felperes által az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő kereseti illeték összegét 30.000,- (Harmincezer) forintra felemeli.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 30.000,- (Harmincezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a 2010. márciusában megjelent „Itt az idő” című választási újságban a „**Helység**”1-en is új jövőt kell építeni” című interjúban a **„Helység”1-et** elkerülő út kapcsán tett azon valótlan állításával, mely szerint felperes ahol csak tudta gáncsolta ezt a beruházást, megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet rendelkező részét 15 napon belül fizetett közleményként jelentesse meg a **„A”** című napilapban azzal, hogy egyúttal az ítéletben megállapított személyiségi jogsértés miatt kérjen elnézést a felperestől. Ezt meghaladóan a felperes további 500.000,- forint nem vagyoni kárpótlás megfizetésére és az alperest szórólap útján történő elégtétel adásra kötelezés iránti kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 25.000,- forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes 2010. évi országgyűlési választásokat követően a parlamenti alakuló üléséig országgyűlési képviselőként tevékenykedett, az alperes jelöltként indult a 2010-es országgyűlési képviselői választásokon. Rögzítette, hogy korábban a felperes **„Helység”1** város polgármestere, az alperes 2006-tól **„Helység”1** város alpolgármestere volt.

A megyei bíróság osztotta az alperes álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a kereseti kérelemben sérelmezett kiadvány megjelenésekor a felperes közszereplőnek minősült, ebbéli megítélésén nem változtatott az, hogy az újabb országgyűlési képviselői választásokon már nem indult. Kifejtette, hogy az alperest megillető véleménynyilvánítási szabadságon belül az általánosító jelleggel, a közérdekkel ellentétes magatartás kifejtését magában foglaló tényállítástól meg kell különböztetni a felperes tevékenységét eredménytelennek értékelő kritikát. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az analógia útján alkalmazandó Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalásában írtakra tekintettel a kereset tárgyát képező szórólap a felperes vonatkozásában valótlan tényállítást tartalmaz. A felperesnek a 2004., 2005. és 2010. évi költségvetési törvények vitája során a 85-ös és a 86-os út beruházásaival kapcsolatban adott nemleges szavazataiból formálisan ugyan az a következtetés is levonható, hogy az alperes a rá háruló bizonyítási tehernek e körben eleget tett, ezzel szemben azonban a felperes is eredményesen bizonyította, hogy a sérelmezett alperesi állítás valótlan, mert a felperes munkásságának kiragadott elemeiből von le alaptalan következtetést. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy 2002. októberében a felperes a 85-ös és 86-os főútnak a **„Helység”1-en** áthaladó közös szakaszaival a 85-ös főút szakaszának kétszer kétsávos gyorsforgalmi úttá fejlesztésével kapcsolatban azonnali kérdés intézett **„B”** gazdasági és közlekedési miniszterhez a parlamentben, valamint 2004. december 9. napján javaslatot terjesztett elő ugyanebben a körben a város rendezési tervének módosítására és felülvizsgálatára. A 36/1994. (VI.24.) AB. határozat megállapításaira figyelemmel a közszereplő felperesre vonatkozó valótlan tényállításért az alperes ugyanúgy felel, mintha azt más - nem közszereplő - személyre vonatkozóan tette volna meg.

Az elégtételnyújtás módjának meghatározása során az elsőfokú bíróság figyelembe vette azt, hogy a választási időszak elteltével a szórólap formájában történő elégtételnyújtás

túldimenzionált hatást érhetne el, ugyanakkor az elsőfokú ítélet szerinti sajtóközleménnyel megvalósulhat a jogintézmény által célzott funkció. A nem vagyoni kárpótlás körén belül értékelte, hogy a jogsértés kifejtésére kampányidőszakban került sor, és e körben utalt arra is, hogy a felperes előadása szerint mind az országos, mind a helyi politikai szinten utóbb felhagyott politikai pályafutásával. Rámutatott, hogy a felperes nem bizonyított olyan konkrét, a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben álló hátrányt, amely a nem vagyoni kárpótlás iránti követelést alapossá tette volna.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp.81.§.(1) bekezdés alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereseti kérelemnek való teljes körű helyt adást kért.

Az elégtételadás módját illetően sérelmezte, hogy a "A" című napilapban történő alperesi közzététel nem biztosítja, hogy ugyanaz a személyi kör értesüljön a jóvátételről, mint a jogsértésről, mert az részben szűkebb, részben pedig tágabb kört érintene, mint a jogsértést megvalósító szórólap. Támadta az elsőfokú ítéletet azzal is, hogy a nem vagyoni kárpótlás körén belül a megyei bíróság tévesen értékelte az alperes javára azt a körülményt, hogy a felperes időközben a politizálással felhagyott. Álláspontja szerint e vonatkozásban azért is ellentmondásos az ítélet, mert a jogsértés megvalósulása kapcsán közszereplőként vette figyelembe a felperest. Utalt arra, hogy a megyei bíróság előtt 31.P.20.969/2008. szám alatt folyamatban volt hasonló tényállású személyiségi jogsértésen alapuló perben az elsőfokú bíróság indokoltnak látta a szubjektív személyiségvédelmi szankció alkalmazását.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes is fellebbezést terjesztett elő, amelyben annak megváltoztatását és a felperesi kereset teljes körű elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban téves jogi következtetést vont le. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során már ismertetett álláspontját, mely szerint a kereseti kérelemben sérelmezett kijelentés nem tényállításnak, hanem egy politikai vita keretén belül kifejtett véleménynyilvánításnak tekintendő. Hangsúlyozta, hogy a sérelmezett megnyilvánulás általános jellege éppen annak kritikai, bírálati jellegét támasztja alá. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a PK. 12. számú állásfoglalást is, mert a kifogásolt közlemény egészének a vizsgálatával ugyancsak arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a felperes által sérelmezettek véleménynyilvánításnak tekintendők. Utalt arra, hogy a „gáncsolni” kifejezés önmagában is csak átvitt értelemben értékelhető, így az tényállítás semmiképpen nem lehet. Hangsúlyozta, hogy az általa megfogalmazott bírálat és kritika nem haladta meg azt a kört, amelyet a felperes közszereplőként tűrni volt köteles.

Támadta az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését is azzal, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy a felperes nem vagyoni kárpótlás iránti igényét teljes egészében alaptalannak találta, a feljegyzett kereseti illeték megfizetésére a peres feleket az alperesre nézve hátrányosabban 1:9 arányban kötelezte.

Mindkét peres fél fellebbezési ellenkérelmében az általa nem támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos, az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§.(1) bekezdésének megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg, abból azonban részben téves jogi következtetésre jutott.

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes - tekintet nélkül arra, hogy a 2010. évi országgyűlési képviselői választásokon egyéni illetőleg listás jelöltként már nem indult - a szórólap megjelenésekor közszereplőnek minősült.

Helyesen utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy erre tekintettel a felperesnek fokozottabb tűrési kötelezettsége állt fenn a személyét érintő kritikákkal szemben (BDT 2010.2015). Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan utalt, hogy a véleménynyilvánítás is lehet sértő, ha közvetve vagy közvetlenül valótlan tényállítást tartalmaz (BDT 2007.1701), illetőleg ha a sérelmezett közlés a felperes munkásságából egyoldalúan kiragadott tényeken alapul.

Alaptalanul hivatkozott arra fellebbezésében a felperes, hogy a véleménynyilvánításnak a tényállítástól történő elhatárolásakor meghatározó jelentősége van annak, ha egy cikkrészlet, közlemény az „úgy vélem...” szavakkal kezdődik. Éppen a peres felek, valamint az elsőfokú bíróság által is hivatkozott, a Legfelsőbb Bíróság PK.12. számú állásfoglalásában írtakra tekintettel egy valótlan tényállítást jogsértő jellegétől nem foszt meg az, hogy az a „szerintem...” vagy „úgy vélem...” kifejezéseket tartalmazza, mert a kifogásolt közléseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni.

Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte a jelen perben kifogásolt közleményt tényállításként.

Tényként állapítható meg, hogy a 85-ös és 86-os út beruházásával kapcsolatban a csornai elkerülő utat illetően politikai-szakmai vita bontakozott ki. E politikai vita során mindkét fél kifejtette saját álláspontját és értékelte az ellenérdekű fél tevékenységét. Az pedig, hogy az alperes a felperes tevékenységét akként értékelte, hogy az a megvalósuló beruházást nem elősegíti, hanem „gáncsolja” a politikai vita körén belüli véleménynyilvánításnak tekintendő még akkor is, ha a felperesnek nem minden tevékenysége irányult a beruházás megghiúsítására. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a felperes által a fellebbezésben hivatkozott, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 31.P.20.969/2008/30. számú ítéletét megváltoztató, a Győri Ítéletábra Pf.V.20.286/2010/4.számú ítélete rögzíti azt, hogy a jelen per tárgyát is képező vita során az ellenérdekű fél magatartását a beruházást akadályozó tevékenységként minősítő közlés nem tekinthető tényállításnak.

Osztja az ítéletábra az alperesi fellebbezésben előadott azon álláspontot, mely szerint a felperesnek közszereplőként a tevékenységet értékelő bírálatot, kritikát tűrnie kellett. A közügyekre vonatkozó véleménynyilvánítási szabadság kiemelkedően magas alkotmányos értéktartalmából következően a közszereplő személyhez fűződő jogainak sérelmét csak súlyos vagy kirívó jogsértések esetén lehet megállapítani a politikai vita keretén belül

elhangzott szóváltások, nyilatkozatok kapcsán (BDT 2000.237.). Ebből következően a jelen perben sérelmezett alperesi megnyilvánulás nem valósított meg jogsértést, mert az - a vita jellegéhez, kereteihez képest - nem volt túlzottan durva, bántó vagy megalázó a felperesre nézve.

Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatta és a felperes kereseti kérelmét teljes körűen elutasította.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy ha a személyhez fűződő jog sérelme miatt a bíróság az alperest elégtételt adó nyilatkozatnak a perben nem álló napilapban való közzétételére kötelezi, előzetesen tisztázni kell, hogy a közzétételnek nincs-e akadálya (BH 1982.236.) E kötelezettségnek az elsőfokú bíróság annak ellenére nem tett eleget, hogy az alperest napilapban fizetett közleményként megjelenő nyilatkozat útján kötelezte elégtételadásra.

Az első- és másodfokú eljárásban pervesztes felperes a Pp.239.§. és 78.§.(1) bekezdés alapján köteles az alperes perköltségének megfizetésére, melynek összegét az ítéltábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(1), (2), (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg, a feljegyzett kereseti és fellebbezési eljárási illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§.(2) bekezdése alapján köteles az állam javára megfizetni.

ő, 2012. évi január hó 31. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó